

»гугеноти«, въ Нидерландия, Англия и Шотландия (дѣто се наричали »пуритани«) и въ Западна Германия. Отпослѣ отъ това исповѣданіе станала така наречена та »Реформатска црѣква«. Така германски ти протестанти се раздѣлили на лютерани и реформати, двѣ тѣ страни често се ненавиждали едни други.

Германска та образованность въ врѣме то на прѣобразование то и на Възраждане то много напрѣднала. Университети ти и училишта та станали твърдѣ много. Найголъмо огниште на германско то просвѣштение тогава били университети ти Витенбергскій (у лютеране ти) и Хайделбергскій (у реформати ти). Витенбергскій университетъ наймного се прочулъ отъ Меланхтона, който слѣдъ Лютерова та смърть останалъ пръвъ учитель на протестанти ти. Той билъ кроткъ и миренъ, та много му било криво, че лютеране ти и реформати ти се мразеть, а най-вече, че германски ти протестанти зели да се прѣширатъ за различни ти догми на вѣра та. Чести ти прѣширни за вѣра та направили, та тогава зели да се учать повече духовни науки, които държали първо мѣсто въ училишта та, както и въ Срѣдни ти вѣкове. Нъ и други ти науки тогава много напрѣднали.

Най-много напрѣднало звѣздобройство то, съ помощь та на Коперника. Той билъ полякъ родомъ отъ Торнъ, който тогава принадлежалъ на полско то царство; училъ се въ Краковско всеучилиште, послѣ въ Болонско то и се прочулъ за добръ математикъ. Като се върналъ въ татковина та си, станалъ каноникъ въ Фрауенбургъ. (Каноници се наричали члѣнове ти на духовна та община при съборната црѣква.) Тамъ Коперникъ си живѣялъ тихо и спокойно, съ все сръдце се прѣдалъ на звѣздобройство то, и написалъ бесмъртно то си съчинение »За въртѣне то на небесни ти тѣла«. До онова врѣме свѣтъ тѣ мислилъ, че